

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/15/2018
Identifikačné číslo spisu: 1015201742
Dátum vydania rozhodnutia: 04.12.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015201742.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: T. L. S.p.A., so sídlom K. Z. XX/A, I.-XXXXX, Z., J. republika, v zastúpení: h&h PARTNERS, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom ul. Mäsiarska 6, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky, so sídlom Limbová 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministra zdravotníctva SR č. Z34955-2015-OF/K258_N393 zo dňa 10.08.2015, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 248/2015-140 zo dňa 5. októbra 2017 v časti, týkajúcej sa trov konania, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 5. októbra 2017, č. k. 1S 248/2015-140, v napadnutej časti, týkajúcej sa trov konania z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Rozhodnutie krajského súdu

1. Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č. k. 1S 248/2015-140 zo dňa 5. októbra 2017 podľa § 191 ods. 1 písm. d/ v spojení s ust. § 191 ods. 3 písm. a/ Správneho súdneho poriadku (ďalej len S.s.p) zrušil napadnuté rozhodnutie ministra zdravotníctva Slovenskej republiky č. Z34955-2015-OF/K258_N393 zo dňa 10. augusta 2015 v spojení s rozhodnutím Ministerstva zdravotníctva SR č. S05357-OKCLP-2015-6649 zo dňa 2. júla 2015 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ust. § 167 ods. 1 v spojení s ust. § 167 ods. 3 S.s.p. tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému úplnú náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku a čiastočnú náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia v jednej polovici.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu vyplynulo, že k zrušeniu rozhodnutí správnych orgánov došlo z dôvodu ich nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov. Krajský súd poukázal na to, že osoby dotknuté rozhodnutím správneho orgánu majú právo na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky

súvisiace s predmetom konania. Absenciu dôvodov, na základe ktorých orgán verejnej moci vo veci rozhodol, je treba považovať za prejav arbitrárnosti, ktorý znamená porušenie ústavne garantovaného práva na právnu ochranu a má za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia, čím sa osobe dotknutej takýmto rozhodnutím odníma možnosť skutkovo či právne argumentovať proti záverom rozhodnutia.

3. Z ustanovení zákona č. 363/2011 Z. z., ktoré krajský súd vo svojom rozhodnutí citoval, vyplynulo, že žalovaný je povinný v konaniach podľa tohto zákona postupovať v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania a dbať na zachovávanie ich práv a právom chránených záujmov. Zákon mu ukladá presne a úplne zistiť skutočný stav veci a na tento účel si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie, ktoré hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý jednotlivo a všetky v ich vzájomnej súvislosti. Zákon tiež ustanovuje náležitosti rozhodnutia, ktoré musí vo výrokovej časti obsahovať rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo. Odôvodnenie rozhodnutia obsahuje popis skutočností, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie, ako aj úvahy, ktoré boli použité pri hodnotení dôkazov a použití právnych predpisov, na základe ktorých sa rozhodovalo a tiež spôsob vyrovnania sa s návrhmi, vyjadreniami a pripomienkami účastníkov konania.

4. Krajský súd mal za to, že žalovaný sa uvedenými pravidlami pri rozhodovaní o žiadosti žalobcu o zaradení lieku do zoznamu kategorizovaných liekov dôsledne neriadil. O nevyhovení žiadosti žalobcu a nezaradení lieku do zoznamu kategorizovaných liekov rozhodol vo výrokovej časti rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 zák. č. 363/2011 Z.z., hoci dôvody nemožnosti zaradenia lieku do zoznamu kategorizovaných liekov tento zákon taxatívne upravuje v § 16 ods. 4. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný konštatoval, že predmetný liek nespĺňa kritériá pre zaradenie, pričom dôvodil len tým, že žiadosť žalobcu nebola podaná v súlade s § 10 zákona, pretože sa nejedná o originálny liek podľa § 8 ods. 2. Z takto odôvodneného rozhodnutia nebolo možné zistiť, aké nedostatky mala žiadosť žalobcu, keďže nebolo bližšie označené konkrétne ustanovenie § 10 zák. č. 363/2011 Z.z., s ktorým mala byť v nesúlade. Žalobca v žiadosti uviedol, že jej predmetom je originálny liek, ktorým sa v zmysle § 8 ods. 2 zákona rozumie liek, ktorý bol v čase vydania rozhodnutia o registrácii chránený patentovou ochranou. Žalobca v námietkach proti prvostupňovému rozhodnutiu uviedol viaceré argumenty, pre ktoré nesúhlasil s prvostupňovým rozhodnutím, vrátane údajov o patentovej ochrane lieku a označenia zdroja, kde možno túto všeobecne dostupnú informáciu preveriť. Správny orgán druhého stupňa sa v rozhodnutí o námietkach so žiadosťou z nich nevysporiadal a okrem úplného stotožnenia sa s prvostupňovým rozhodnutím neuviedol skutočnosti, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie, ani úvahy použité pri hodnotení dôkazov a použití právnych predpisov, na základe ktorých sa rozhodovalo. Tieto nedostatky spôsobujú nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

5. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 167 ods. 1 v spojení s ust. § 167 ods. 3 S.s.p. tak, že vzhľadom na vecný úspech žalobcu v konaní mu priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku a čiastočnú náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia v jednej polovici, pretože súd vzhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa v tom, že žalobca v skutkovo totožnej veci podal na tunajší súd 3 takmer totožné žaloby.

II.

Kasačná sťažnosť žalobcu

6. Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť v časti, ktorou správny súd rozhodol o náhrade trov konania týkajúcej sa priznania čiastočnej náhrady trov konania titulom trov právneho zastúpenia v jednej polovici. Žiadal, aby kasačný súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu vo výroku o trovách konania zmenil tak, že zruší rozhodnutie a vec vráti krajskému súdu na ďalšie konanie.

7. Žalobca v dôvodoch kasačnej sťažnosti namietal nesprávne právne posúdenie a odklon od ustálenej rozhodovacej praxe. Nesúhlasil s právnym názorom krajského súdu, keď za okolnosti hodné osobitného zreteľa považoval to, že žalobca v skutkovo totožnej veci podal na krajský súd 3 takmer totožné žaloby.

Mal za to, že na uplatnenie osobitného zreteľa podľa ust. § 167 ods. 3 písm. a/ S.s.p. nepostačuje len samotný fakt, že na súde boli podané 3 takmer totožné žaloby. Podľa názoru žalobcu krajský súd postupoval v rozpore so zákonom a tým porušil právo sťažovateľa domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a zásadu spravodlivého procesu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 16 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských a základných slobôd.

8. Žalobca poukázal na to, že dôvody hodné osobitného zreteľa možno na základe rozhodovacej praxe súdov vo všeobecnosti zhrnúť do niekoľkých skupín a to ak sa jedná o neprimeranú tvrdosť zákona, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, zložitost' doposiaľ neriešenej právnej problematiky, osobné pomery strany sporu alebo nízky príjem strany sporu, ktorú súd zaviazal na úhradu trov (sociálne, majetkové pomery). V kontexte vymedzených dôvodov hodných osobitného zreteľa v tomto prípade nedošlo k ich naplneniu. Podľa názoru žalobcu aplikácia ust. § 167 ods. 3 písm. a/ S.s.p. musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter (R 34/1982). Taktiež z rozhodovacej praxe vyplýva, že ak by aj súd v niektorom prípade uznal dôvody osobitného zreteľa a rozhodol sa náhradu trov celkom alebo sčasti nepriznať, je potrebné tieto dôvody vykladať prísne reštriktívne a musí ich vždy riadne odôvodniť. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu SR, I. ÚS 248/2010.

9. Žalobca bol toho názoru, že v tomto konaní nedošlo k naplneniu dôvodov hodných osobitného zreteľa a preto nie je možné aplikovať ust. § 167 ods. 3 S. s. p., v tomto kontexte krajský súd nesprávne právne posúdil priznanie náhrady trov právneho zastúpenia tým, že znížil náhradu trov v rozsahu jednej polovice. Vzhľadom na to, že krajský súd zrušil žalobou napadnuté rozhodnutie a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie je nepochybné a v tomto konaní nesporné, že sa jedná o úplný teda 100% úspech v spore a teda úspešnému žalobcovi prináleží podľa ust. § 167 ods. 1 S.s.p. úplná náhrada dôvodne vynaložených trov konania.

10. Žalobca ďalej poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax súdov, od ktorej sa krajský súd odchyľil a to pri vymedzení dôvodov hodných osobitného zreteľa a odôvodnenosti použitia ust. § 167 ods. 3 písm. a/ S.s.p. V tejto súvislosti poukázal na judikát R 34/1982, Nález Ústavného súdu SR II. ÚS 212/09-26, II.ÚS 351/09-33 ako i rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžf/117/2009, 10 Sžd/9/2014, 8Sžf/8/2010, z ktorých možno tiež vyvodiť právny názor, že nepriznaním účelne vynaložených trov konania dochádza v podstate k popretiu úspechu žalobcu v predmetnom súdnom konaní. Taktiež podľa Nálezu Ústavného súdu SR III.ÚS 119/03, uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo /67/2010 musí byť pri aplikácii ustanovenia § 167 ods. 3 písm. a/ S.s.p. naplnená podmienka výnimčnosti použitia uvedeného ustanovenia.

11. Žalobca mal za to, že trovy právneho zastúpenia, ktoré mu v predmetnom konaní vznikli v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva na správnom súde sú odôvodnené, boli účelne vynaložené v celom rozsahu a preukázané a keďže mal žalobca plný úspech v spore a neexistuje tu dôvod hodný osobitného zreteľa prináleží mu aj plná náhrada trov konania, ktoré mu vznikli z titulu právneho zastúpenia v zmysle ust. § 167 ods. 1 S.s.p.

12. Žalobca si zároveň uplatnil náhradu trov kasačného konania.

III.

Vyjadrenie žalovaného

13. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 03.01.2018 zastával názor, že nemala byť priznaná náhrada trov právneho zastúpenia ani vo výške jednej polovice. Zároveň dal do pozornosti ust. § 166 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán.

14. Na základe uvedeného navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu zamietol.

IV.

Replika žalobcu

15. Žalobca vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zo dňa 15.02.2018 považoval za potrebné uviesť, že u žalovaného prebiehali tri samostatné kategorizačné konania, v rámci ktorých bolo potrebné podať tri samostatné žiadosti, výsledkom ktorých boli rôzne rozhodnutia. Voči predmetným rozhodnutiam bol povinný žalobca podať osobitné žaloby, v opačnom prípade by nevyužil dostupné opravné prostriedky. Pri všetkých troch osobitných konaniach bolo potrebné vypracovať žaloby, zaplatiť súdne poplatky, náležite sa individuálne pripraviť na jednotlivé konania, z ktorého každé malo osobitný priebeh (pojednávania, písomné vyjadrenie), zúčastniť sa rozdielnych termínoch pojednávani (s tým súvisia aj účelne vynaložené náklady za právne služby cestovné náklady a stratu času).

16. Taktiež žalobca upozornil na skutočnosť, že ak by žalovaný rozhodol v súlade so zákonom č. 363/2011 Z. z., nebol by nútený podať vo veci samej žalobu a tým by mu nevznikli trovy konania. Poukázal na to, že k uvedenému sa vyjadril aj Ústavný súd SR Nálezom III.ÚS 212/09-26 zo dňa 10.11.2009, súčasne dal do pozornosti aj skutočnosť, že za dôvody hodné osobitného zreteľa nemožno považovať skutočnosť, ktorá vo svojej podstate znamená porušenie zákona. (Ústavný súd SR Nález II.ÚS 351/09-33)

V.

Konanie pred kasačným súdom

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ S.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu v napadnutej časti v rozsahu dôvodov uvedených v kasačnej sťažnosti (§ 440 ods. 1, 2 S.s.p.) a dospel k záveru o dôvodnosti kasačnej sťažnosti žalobcu.

18. Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bolo posúdenie správnosti záveru krajského súdu, keď v preskúmvanej veci žalobcovi nepriznal úplnú náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia poukazom na právnu úpravu ustanovenú v § 167 ods. 1 v spojení s ust. § 167 ods. 3 S.s.p.

19. Podľa ust. § 167 ods. 1 S.s.p., správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech.

20. Podľa ust. § 167 ods. 3 písm. a/, b/ S.s.p. správny súd môže tiež rozhodnúť, že náhradu trov konania celkom alebo sčasti neprizná, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, bolo rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy zrušené z dôvodu podľa § 206 ods. 5.

21. Zákonodarca v druhej hlave piatej časti upravujúcej trovy konania v správnom súdnictve upravil rozhodovanie o náhrade trov konania (§ 167 S.s.p.) v zmysle, ktorej správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech. Správny súd prizná žalobcovi úplnú náhradu trov konania, ak bolo rozhodnutie orgánu verejnej správy zrušené z dôvodu podľa § 191 ods. 1 písm. a/ alebo písm. b/. Taktiež môže rozhodnúť, že náhradu trov konania celkom alebo sčasti neprizná, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, alebo bolo rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy zrušené z dôvodu podľa § 206 ods. 5.

22. Zákonodarca v uvedenej právnej úprave ustanovil právo žalobcu na náhradu trov konania súdneho prieskumu na základe jeho úspešnosti, resp. neúspešnosti v tomto konaní. Súčasne však pripúšťa, že súd náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Povinnosťou súdu aj pri rozhodovaní o náhrade trov konania je vždy vychádzať z konkrétnych okolností daného prípadu. Súd svoje rozhodnutie je tiež povinný odôvodniť v súlade s § 139 ods. 2 S.s.p., a to

každý výrok svojho rozhodnutia. Pokiaľ teda súd v rozhodnutí vo veci samej rozhoduje i o náhrade trov konania, je jeho povinnosťou náležite v súlade s právnou úpravou v uvedených ustanoveniach Správneho súdneho poriadku odôvodniť aj svoje rozhodnutie o náhrade trov konania.

23. Kasačný súd v danej súvislosti dáva do pozornosti, že súd pri preskúvaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu preskúmava zákonnosť rozhodnutia a postupu nielen so zreteľom na hmotné právo, ale posudzuje zákonnosť rozhodnutia a postupu aj vzhľadom k tomu, či správny orgán postupoval v konaní v súlade s procesnými predpismi a v rámci súdneho prieskumu prihliada k tým procesným vadám, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Výsledkom súdneho prieskumu v merite veci je rozhodnutie súdu rozsudkom tak, že žalobu zamietne alebo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. V rozhodnutí vo veci samej spravidla súd prvého stupňa rozhodne aj o náhrade trov konania postupom podľa ust. § 167 S.s.p.

24. Povinnosťou súdu je rozsudok odôvodniť v súlade s ust. 139 ods. 2 S.s.p., tak, aby jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom bolo zrejmé, z akých podkladov súd pri svojom rozhodovaní vychádzal, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie a z akých dôvodov, stručne, jasne a výstižne vysvetlil, akými úvahami sa riadil pri hodnotení skutkových a právnych okolností namietaných v žalobe a zodpovedal na najdôležitejšie namietané otázky, ako aj vysporiadal sa s námietkami, ktorými žalobca v žalobe namietal hmotnoprávne alebo procesné pochybenia správneho orgánu. Takéto odôvodnenie sa týka všetkých výrokov rozhodnutia súdu.

25. Podľa § 139 ods. 2 S.s.p., v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

26. Kasačný súd po preskúvaní rozhodnutia krajského súdu v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania dospel k záveru, že krajský súd náležite nepostupoval v intenciách citovanej právnej normy, keď z odôvodnenia rozsudku krajského súdu týkajúceho sa náhrady trov konania nevyplýva, v akom rozsahu súd prvého stupňa posudzoval úspešnosť žalobcu v konaní o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a postup mu predchádzajúci, keď v odôvodnení rozhodnutia, poukazom na § 167 ods. 1 S.s.p. v spojení s ust. § 167 ods. 3 S.s.p., uviedol bez ďalšieho zdôvodnenia, že i napriek vecnému úspechu v konaní nepriznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnej výške, keď vzhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa. Za dôvod hodný osobitného zreteľa považoval krajský súd tú skutočnosť, že žalobca podal na krajský súd temer 3 totožné žaloby.

27. V ustanovení § 167 ods. 3 písm. a/ S.s.p. je upravená odchýlka od zásady zodpovednosti za výsledok, pričom aplikácia tohto ustanovenia negatívne dopadá na účastníka konania, ktorý by inak mal právo na náhradu trov konania. Z toho dôvodu musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Správny súd by mal teda v konkrétnej veci skúmať, či (ne)existujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri aplikácii ustanovení o náhrade trov konania výnimočne prihliadať. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť k určitým druhom konania (napr. žaloba v sociálnych veciach) alebo určitej procesnej situácii (napr. zmena zákonnej úpravy alebo zmena judikatúry). Pokiaľ správny súd vzhliadne dôvody hodné osobitného zreteľa musí aplikáciu tohto ustanovenia vždy náležite odôvodniť.

28. Poukazom na uvedené vychádzajúc z rozhodnutia krajského súdu a okolností prejednávanej veci sa kasačný súd s konštatovaním krajského súdu bez ďalšieho zdôvodnenia, že podanie 3 temer identických žalôb možno považovať za okolnosť hodnú osobitného zreteľa nestotožňuje. Krajský súd okolnosť hodnú osobitného zreteľa ku ktorej vzhliadol v odôvodnení rozhodnutia týkajúceho sa náhrady trov

konania náležite nevyhodnotil, neuviedol svoju právnu úvahu vedúcu ho k nepriznaniu náhrady trov konania v celom rozsahu.

29. V súvislosti s nedostatočným odôvodnením rozhodnutia dáva kasačný súd do pozornosti, že Ústavný súd Slovenskej republiky otázkam týkajúcim sa nutnosti náležitého odôvodnenia rozhodnutia (a to všetkých jeho výrokov) už venoval značnú pozornosť vo svojej rozsiahlej judikatúre. (napr. sp. zn. I. ÚS 243/07, sp. zn. I. ÚS 114/08, sp. zn. III. ÚS 36/2010, sp. zn. IV. ÚS 1/02, sp. zn. II. ÚS 174/04, sp. zn. III. ÚS 117/07, sp. zn. III. ÚS 332/09). Ústavný súd Slovenskej republiky v judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa uskutočňuje v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu ako vyplývajú z čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Jedným z týchto princíпов, predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru) a vylučujúcim ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdov svoje rozhodnutia odôvodniť (m. m. I. ÚS 243/07), spôsobom zakotveným v ustanovení § 139 ods. 2 Správneho súdneho poriadku. Z odôvodnenia totiž musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, pritom súd starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci.

30. Ústavný súd Slovenskej republiky v judikatúre súčasne konštatuje, že súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať aj na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís, dospel boli pre širšiu právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné racionálne a v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Nedostatky odôvodnenia zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia a to v každej časti jeho výroku.

31. Taktiež Európsky súd pre ľudské práva vo svojej rozsiahlej judikatúre venoval veľkú pozornosť problematike náležitosti odôvodnenia rozhodnutí, (Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, séria A, č. 254-B, s. 49, § 30). Povinnosť súdu náležite odôvodniť svoje rozhodnutie vyplýva aj z rozsiahlej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

32. Vzhľadom na uvedené kasačný súd dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, keďže z odôvodnenia rozsudku krajského súdu, týkajúceho sa náhrady trov konania, nevyplýva či a akým spôsobom súd prvého stupňa posudzoval úspešnosť žalobcu vzhľadom k rozsahu a dôvodom žaloby, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu a taktiež nie je zrejmé na základe akých skutočností dospel k záveru o nevyhnutnej aplikácii ust. § 167 ods. 3 písm. a/ S.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu tak v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania je nezrozumiteľné, nepresvedčivé a zjavne neodôvodnené.

33. Vzhľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd poukazom na ust. § 462 ods. 1 S.s.p. zrušil rozsudok krajského súdu v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

34. Úlohou krajského súdu bude v ďalšom konaní postupovať v intenciách názoru kasačného súdu a vo veci náhrady trov konania opäť rozhodnúť. Zároveň rozhodne o trovách kasačného konania (§ 467 ods. 3 S.s.p.)

35. Záverom kasačný súd poukazuje na to, že napriek ust. § 457 S.s.p. o kasačnej sťažnosti žalobcu voči rozsudku krajského súdu rozhodol uznesením (§ 147 ods. 1 písm. a/ S.s.p., nakoľko nerozhodoval vo veci samej. Predmetom prieskumu bolo rozhodnutie krajského súdu o trovách konania.

36. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.